

всички български книги, молимъ да ни изпратите единъ екземпляръ (отъ Службата) да му изпратимъ. Колкото струва, ще Ви заплатимъ.

Тъй като искаме отъ Васъ да ни изложите успѣхитъ на образованието, и ние сме длъжни да Ви съобщимъ тукашнитъ успѣхи.

Освенъ горното изложение на нашата преписка съ Вене-лина, съобщаваме Ви, че нашето училище поддържа тукъ на свои разноси единъ ученикъ, за да се усвършенствува за учителъ. Преди нѣколко месеца пристигна и другъ учено-любивъ казанлъченинъ съ сжщата целъ, както ни пишатъ, отъ карантината на Лиова (Λιόβα).

Ние винаги имаме намѣрение да изпълнимъ туй, що сме намислили за типографията въ Габрово и действуваме за изпълнението му. То ще бжде, надяваме се, краежгълниятъ камъкъ на българското образование. Докато се изпълни това, трѣбва да се съчини (συνταχθῇ) или да се преведе речникътъ на руската академия въ 6 тома на български. Тоя речникъ може най-добре да служи за основа на езика и да се напишатъ други речници. Нашата типография ще напечата, така щото ония, които биха се трудили, да се възна-граждаватъ богато. Кажете ни, ако обичате, можете ли да вземете на себе си труда да съчините или преведете единъ или два тома, другитъ ще взематъ други, и така скоро ще се свърши. Съ това ще се развие и по-голѣма ревностъ у нашитъ богаташи.

Стипендиантътъ на нашето училище ще свърши, надяваме се, въ **растояние** на две години и ще замине за учителъ въ Габрово, а на негово мѣсто бихме желали да ни изпрати училището едно габровче. Обаче виждаме, че въ това **рас-стояние** не ще може, та когато се яви нужда за ученикъ, може да бжде и отъ друго мѣсто, стига само да е българче. Имайте прочее предъ видъ да ни посочите такъвъ на време. На тукашния разносикъ сж скжпи, та да не стои повече отъ 3 години, трѣбва да е напредналъ въ гръцки езикъ до-статъчно, и така оставяме съ почитание и пр. и пр.

20 юлий 1838. . . .